

Regiongemensam översiktlig rutinbeskrivning för nya samverkansspår mellan primärvård och den specialiserade vården

I takt med att patienternas vårdbehov blir allt mer komplexa, patienterna allt äldre och utbudet av utrednings- och behandlingsalternativen allt mer specialiserade ökar behovet av en bättre samverkan mellan primärvård och den specialiserade vården och vice versa. Sjukvården ska organiseras för att underlätta denna samverkan både genom snabbare informationsöverföring och när det behövs snabba och säkra sömlösa övergångar av patienterna.

Sedan tidigare finns akutspår (remiss till akutmottagningen samt direktspår via ambulans för akut ST-höjningsinfarkt, misstänkt höftfraktur och misstänkt TIA/STROKE) och elektiva spår (vanlig konsultationsremiss/vårdbegäran samt SVF spåren) mellan primärvård och den specialiserade vården. Nu införs fyra nya spår som komplettering för att möta utvecklingen:

- a) akut bakjournskoordinator per klinik och sjukhus
- b) subakut ”on-demand” konsult i den specialiserade vården
- c) elektiv multidisciplinär konferens
- d) tillgänglig primärvård

Syftet är att en snabbare och effektivare samverkan mellan primärvården och den specialiserade vården ska:

- 1) Tillse att patienterna är välutredda/välbehandlade så långt som möjligt inom primärvårdens rammar- primärvården är basen i sjukvården.*
- 2) Hjälpa den välutredda/välbehandlade patienten där primärvården inte längre är rätt/tillräcklig vårdinstans till nästa vårdinstans (den specialiserade vårdens mottagningar eller inneliggande vård) så effektivt och smidigt som möjligt med minimal väntan och minimala risker (såväl i akutspår som elektivt spår).*
- 3) På ett säkert och effektivt sätt hjälpa den välutredda/välbehandlade patienten från den specialiserade vården tillbaka till primärvården när specialiserade vården inte längre är rätt vårdinstans.*

Strukturen med de fyra nya samverkansspåren är utformade för att underlätta kommunikationen mellan vårdaktörer så att våra patienter ska få den hjälp som är bäst lämpad utifrån aktuellt behov. Oavsett struktur/rutin är förutsättningen för att lyckas en god kultur/kommunikation. Därmed kan inte rutinen vara för detaljerad utan lämnar utrymme för pragmatiska lösningar i dialog mellan vårdaktörerna för att hitta det som gör störst skillnad för den enskilda patienten. Finns den grundinställningen och vi tar ett gemensamt ansvar kommer vi göra en skillnad för alla vi möter oavsett om det är en patient eller vårdaktör.